



ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง  
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๑)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขา โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างติดตั้งยิปซัม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าสิบบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างสีอาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องถม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบห้าบาท

(๑๐) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (หัตถบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๑๑) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ประกอบการขนมอบ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท

(๑๒) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานต้อนรับส่วนหน้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบห้าบาท

(๑๓) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๑๔) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมสตรี ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าสิบบาท

(๑๕) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมบุรุษ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสามสิบบาท

(๑๖) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการดูแลผู้สูงอายุ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๖) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็น ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อัตราค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้นหนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕



(นายบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง  
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง  
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๑)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ และกลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๖ สาขา โดยให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือคณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขา โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๖ สาขา สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีใช้นายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย  
อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียด  
เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟัง  
ความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถ  
ประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์  
จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้าง  
ตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง  
ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้าง  
ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไร  
ในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงาน  
ไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงาน  
ในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม<sup>๑</sup> ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์  
การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์  
การเก็บบรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด  
ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา  
หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง  
จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ  
แรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า  
อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้าง  
รายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติ  
ถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ  
ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

<sup>๑</sup> คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)  
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขา

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
<b>๑. กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง ได้แก่</b>	
<b>๑.๑ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างติดตั้งยิปซัม</b>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดลึนใจปานกลาง มีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือตัดลึนใจ หรือคอยตรวจสอบในเรื่องสำคัญ เมื่อจำเป็น สามารถติดตั้งฝ้าเพดานที่บาร์ ฝ้าเพดานฉาบรอยต่อเรียบ ผนังยิปซัม ผนังยิปซัมร่วมกับผนังอิฐ</p>	๔๕๐
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถสูง ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ได้ดี การตัดลึนใจสูงกว่าช่างระดับ ๑ ต้องการคำแนะนำบ้าง คุณภาพงานสูงกว่าช่างระดับ ๑ สามารถร่างภาพตัดและภาพ ๓ มิติอย่างง่าย ติดตั้งผนังยิปซัมโค้ง ฝ้ายิปซัมฉาบรอยต่อเรียบโค้ง เล่นระดับและซ่อนไฟ และคำนวณหาปริมาณงาน วัสดุที่ใช้งานได้</p>	๕๙๕
<b>๑.๒ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์</b>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดลึนใจปานกลาง มีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือตัดลึนใจ หรือคอยตรวจสอบในเรื่องสำคัญ เมื่อจำเป็น สามารถตั้งค่าโปรแกรม เขียนแบบก่อสร้างตามภาพร่างและรายการกำหนดได้</p>	๖๔๕
<b>๑.๓ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างปุกระเบื้องผนังและพื้น</b>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตรวจสอบบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ จัดเตรียมพื้นที่ปฏิบัติงาน และวัสดุปรับพื้นที่สำหรับปุกระเบื้อง ปุกระเบื้องพื้นและผนังทั่วไป ยาแนวและทำความสะอาด</p>	๔๕๐
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถ อ่านแบบปฏิบัติงาน กำหนดตำแหน่งแนว ระดับ ดึง ฉาก วัด ตัด เจาะ ตกแต่งกระเบื้อง ปุกระเบื้องในระนาบโค้ง ติดตั้งคิ้วสำเร็จรูป</p>	๕๕๐
<p><b>ระดับ ๓</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถ อ่านแบบก่อสร้าง เขียนแบบปฏิบัติงาน เขียนแบบขยายเท่าจริง คำนวณปริมาณวัสดุ วางแผนการทำงานให้สอดคล้องกับแผนงานก่อสร้าง มอบหมายงานและตรวจสอบงาน วิเคราะห์และกำหนดแนวทางแก้ไขงาน ปุกระเบื้องแผ่นหินธรรมชาติที่มีลวดลายซับซ้อน</p>	๖๕๐
<b>๑.๔ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างสีอาคาร</b>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตรวจสอบบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ จัดเตรียมพื้นที่ปฏิบัติงาน และวัสดุ เตรียมพื้นผิว ทาสีรองพื้น และทาสีทับหน้า</p>	๔๖๕
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถ อ่านแบบปฏิบัติงาน กำหนดตำแหน่งพื้นผิว ทาสีตามแบบ ติดตั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ ผสมสีและเคลือบสีได้ตามที่กำหนด</p>	๖๐๐

<p style="text-align: center;"><b>มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ</b> (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)</p>	<p style="text-align: center;"><b>อัตราค่าจ้าง</b> <b>ไม่น้อยกว่า</b></p>
<p><b>๑.๕ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ช่างที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และสามารถจัดเตรียมวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่ปฏิบัติงานการผสมปูนก่อมวลเบาและปูนทรายปรับระดับ การวัดขนาดและตัดแต่งก้อนอิฐมวลเบาตามคำสั่ง การก่อผนังอิฐมวลเบาในแนวระนาบให้ได้ดัง ระดับ ตามแบบรูปและข้อกำหนดในการก่ออิฐ โดยคำนึงถึงหลักความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน</p>	๔๗๕
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ช่างที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ได้ดี และประสบการณ์การทำงาน สามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ คุณภาพงานสูง และสามารถกำหนดตำแหน่งและระดับงานก่อผนังอิฐมวลเบา ติดตั้งเคาน์เตอร์และผนังคอนกรีตมวลเบา การเข้าแบบหล่อเสาเอ็น – ทับหลัง คอนกรีตเสริมเหล็ก การก่อผนังอิฐมวลเบาแบบโค้ง การทำชิ้นงาน บัวกั้นน้ำบัวประดับชนิดเปียก ตามรูปแบบและข้อกำหนดและการตรวจสอบงานก่อผนังอิฐมวลเบาและติดตั้งเคาน์เตอร์และผนังคอนกรีตมวลเบาให้ตรงตามมาตรฐาน</p>	๕๗๕
<p><b>๒. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ได้แก่</b></p>	
<p><b>๒.๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพในงานอุตสาหกรรมช่างเครื่องประดับ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ สามารถอ่านแบบและใบสั่งงานได้เข้าใจ และทำงานได้ตามที่กำหนด</p>	๔๕๐
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพในงานอุตสาหกรรมช่างเครื่องประดับ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ สามารถอ่านแบบและเขียนแบบชิ้นงานได้เข้าใจ ทราบคุณสมบัติของโลหะและเพชรพลอยในการผลิต ชิ้นชิ้นงานด้วยความรวดเร็วและประณีต สามารถควบคุมการสูญเสียได้</p>	๕๕๐
<p><b>ระดับ ๓</b> หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพในงานอุตสาหกรรมช่างเครื่องประดับ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการผลิตตัวเรือน สามารถออกแบบเขียนแบบเบื้องต้น ควบคุมขั้นตอนการผลิตและคำนวณต้นทุนการผลิตชิ้นงานได้</p>	๖๕๐
<p><b>๒.๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ช่างที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างาน ช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น มีความสามารถในการเปิดและปิดบรรจุภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูง เคลื่อนย้ายและจัดเรียงผลิตภัณฑ์ และประกอบ ติดตั้งหรือถอดเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวประเภทเคลื่อนย้ายได้</p>	๔๓๐
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ช่างที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงานสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ คุณภาพงานสูง และมีความสามารถในการตรวจสอบเอกสาร ผลิตภัณฑ์ การจัดเรียงผลิตภัณฑ์ ประกอบ ติดตั้งหรือถอดเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวประเภทยึดติดเข้ากับผนัง ตรวจสอบความพร้อมในด้านต่าง ๆ สำหรับการปฏิบัติงาน</p>	๕๕๐

หน่วย : บาท/วัน

<p style="text-align: center;"><b>มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ</b> (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)</p>	<p style="text-align: center;"><b>อัตราค่าจ้าง</b> ไม่น้อยกว่า</p>
<p><b>๒.๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ)</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้และการบำรุงรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสมบัติของโลหะมีค่า การหลอม การรีด การเคาะ การทุบ การเลื่อย การเผา การขึ้นรูปตามแบบที่กำหนด การปรับแต่ง ซึ่งต้องปฏิบัติงานตามขั้นตอนด้วยความถูกต้อง ปลอดภัย คำนึงถึงการใช้วัสดุอย่างประหยัด และเสร็จภายในเวลาที่กำหนด</p>	๕๒๕
<p><b>๒.๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สาขาช่างเครื่องถม</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถการใช้และการบำรุงรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ขึ้นรูปพรรณ สลักลาย ลงยาถม ขัดเงา แรเงาลวดลาย ซึ่งต้องปฏิบัติงานตามขั้นตอนด้วยความถูกต้อง ปลอดภัย คำนึงถึงการใช้วัสดุอย่างประหยัด และเสร็จตรงตามแบบใดแบบหนึ่งภายในเวลาที่กำหนด</p>	๖๒๕
<p><b>๓. กลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ ได้แก่</b></p>	
<p><b>๓.๑ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปาปิยะ (หัตถบำบัด)</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเองและผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ</p>	๕๖๐
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ</p>	๕๗๕
<p><b>๓.๒ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาผู้ประกอบขนมอบ</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ และความสามารถพื้นฐานในการประกอบขนมอบ ประเภทคุกกี้ เค้ก และการแต่งหน้าเค้ก ตามคำแนะนำ และข้อกำหนดของหัวหน้างาน</p>	๔๐๐
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบขนมอบ ประเภทคุกกี้ พาย เพสตรี เค้ก และการแต่งหน้าเค้ก พร้อมทั้งรู้ขั้นตอนการควบคุม กระบวนการวางแผน การดำเนินงาน และนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี</p>	๕๐๕
<p><b>๓.๓ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานต้อนรับส่วนหน้า</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง (Front Desk Clerk/Receptionist) พนักงานที่ให้บริการเกี่ยวกับการลงทะเบียน เข้าพัก คืนห้องพัก การบริการด้านข้อมูล ข่าวสาร และการส่งเสริมการขายในโรงแรมและสถานที่พักอื่น ๆ แก่ผู้ใช้บริการ</p>	๔๔๐
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง (Front Desk Supervisor/Chief Receptionist) พนักงานที่ให้บริการควบคุมงาน และแก้ไขสถานการณ์เกี่ยวกับการลงทะเบียนเข้าพัก คืนห้องพัก การบริการด้านข้อมูล ข่าวสาร และการส่งเสริมการขายในโรงแรม และสถานที่พักอื่น ๆ แก่ผู้ใช้บริการ</p>	๕๖๕

<p style="text-align: center;"><b>มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ</b> (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)</p>	<p style="text-align: center;"><b>อัตราค่าจ้าง</b> ไม่น้อยกว่า</p>
<p><b>๓.๔ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น ซึ่งเป็นพนักงานบริการ (Food and Beverage Service Attendant, Wait-person Waiter/Waitress/Server/Restaurant Attendant) ที่ทำหน้าที่ทำความสะอาด จัดเตรียม จัดวาง จัดเก็บ เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จัดโต๊ะ เก้าอี้ รับและบันทึกการจอง ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ ต้อนรับและแนะนำรายการอาหารและเครื่องดื่ม รับคำสั่ง ดูแลให้บริการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม ตอบข้อซักถามให้ข้อมูลหรือคำแนะนำ ช่วยอำนวยความสะดวกเรื่องต่าง ๆ กระบวนการชำระเงิน ปฏิบัติต่อคำชมเชย คำตำหนิ กล่าวคำอำลาแก่ผู้รับบริการ ประสานงานกับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการบริการที่ดี สร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>	<p style="text-align: center;">๔๕๐</p>
<p><b>๓.๕ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมสตรี</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น โดยเป็นช่างสระที่มีความรู้ ความสามารถ ในการสระผม การล้างผมหลังทำเคมี และการบำรุงดูแลเส้นผมตามใบสั่งงาน</p>	<p style="text-align: center;">๔๕๐</p>
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงานสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ คุณภาพงานสูง โดยเป็นผู้ช่วยช่างที่มีความรู้ความสามารถในการเป่าไดร์จัดทรง ม้วนเซตจัดทรง ระบายสีผม ตัดผม ยืดผม และจัดทรงผมตามที่ต้องการได้</p>	<p style="text-align: center;">๕๑๐</p>
<p><b>ระดับ ๓</b> หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดีสามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม โดยเป็นช่างแต่งผมสตรีที่มีความรู้ความสามารถในการออกแบบทรงผม ให้คำปรึกษาในการบริการ จัดทรงผมทุกลักษณะงาน ตัดซอยผม ทำสีผม ตัดผม ยืดผม และบำรุงดูแลเส้นผมและหนังศีรษะ</p>	<p style="text-align: center;">๖๕๐</p>
<p><b>๓.๖ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างแต่งผมบุรุษ</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และมีความรู้ความสามารถในการให้บริการลูกค้า สระผม ตัดซอยผมทรงสูงทรงทหารเกณฑ์ (นักเรียน) ทรงกลางทรงรองทรงสูง โกนหนวด โกนเคราและกันหน้าให้สะอาด ทำสีปิดผมขาว เป่าไดร์ การใช้และการบำรุงดูแลรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์ และการดูแลบริเวณสถานที่ปฏิบัติงานให้สะอาดปลอดภัยได้</p>	<p style="text-align: center;">๔๓๐</p>



หน่วย : บาท/วัน

<p style="text-align: center;"><b>มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ</b> <b>(ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)</b></p>	<p style="text-align: center;"><b>อัตราค่าจ้าง</b> <b>ไม่น้อยกว่า</b></p>
<p><b>ระดับ ๒</b> หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้ดี และประสิทธิภาพการทำงานสามารถให้คำแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาได้ คุณภาพงานสูง และมีความรู้ความสามารถในการตัดซอยผมทรงสูงทรงอเมริกัน ทรงกลางทรงรองทรงต่ำ ทำสีแฟชั่น กันแต่งหวัดและเคราให้ได้รูปทรง ปรับแต่งเครื่องมือ และอุปกรณ์ และดูแลบริเวณสถานที่ปฏิบัติงานให้สะอาด ปลอดภัยได้</p>	<p>๕๐๐</p>
<p><b>ระดับ ๓</b> หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอน กระบวนการของงานเป็นอย่างดีสามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม และมีความรู้ความสามารถ ในการออกแบบทรงผม ตัดซอยผมทรงต่ำ ทรงสมัยนิยม ดัดผม ทำสีไฮไลท์หรือ โลว์ไลท์ จัดแต่งรูปทรง การออกแบบกันแต่งรูปทรง แต่งหวัดและเคราให้ได้รูปทรง ตามสมัยนิยม และประยุกต์ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ และดูแลบริเวณสถานที่ปฏิบัติงานให้สะอาดปลอดภัยได้</p>	<p>๖๓๐</p>
<p><b>๓.๗ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการดูแลผู้สูงอายุ</b></p>	
<p><b>ระดับ ๑</b> หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และมีคุณธรรมในการทำหน้าที่ ช่วยเหลือครอบครัวผู้สูงอายุ ดูแลรับผิดชอบผู้สูงอายุได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย เพื่อผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี ที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้</p>	<p>๕๐๐</p>

**หมายเหตุ** ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐาน ฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน [www.dsd.go.th](http://www.dsd.go.th) หรือ [www.dsd.go.th/standard](http://www.dsd.go.th/standard) หรือ สอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนด มาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๙๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๔๘๓๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน [www.mol.go.th](http://www.mol.go.th) หัวข้ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงาน คณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗-๓๙, ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศ คณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๑) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน  
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 112 สาขา



ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามระดับนั้น ๆ



มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เนื่องจากยังไม่มีวิธีการทดสอบฯ

(หน่วย : บาท ต่อ วัน)

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ								
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กันยายน	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2
	<b>1. สาขาอาชีพช่างเครื่องกล</b>									
1	1.1 ช่างสีรถยนต์	440	515	585						
2	1.2 ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	465	560	650						
3	1.3 ช่างซ่อมรถยนต์	400	490	585						
4	1.4 ช่างบำรุงรักษารถยนต์	375	440							
5	1.5 ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	400	490	585						
6	1.6 ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	400	490	585						
7	1.7 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ไฟฟ้า					430				
8	1.8 พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ใช้เครื่องยนต์					430				
9	1.9 ช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์					415				
10	1.10 ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์					415				
	<b>2. สาขาอาชีพภาคบริการ</b>									
11	2.1 ผู้ประกอบอาหารไทย	440	565							
12	2.2 พนักงานนวดไทย	485	640	795						
13	2.3 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປาตะวันตก (หัตถบำบัด)	540	715							
14	2.4 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປาตะวันตก (สუნธบำบัด)	595	790							
15	2.5 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປาตะวันตก (วาริบำบัด)	625	825							
16	2.6 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สປาตะวันตก (โภชนบำบัด)	680	900							

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ									
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11		
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กันยายน		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
17	2.7 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (หัตถบำบัด)								460	575	
18	2.8 ผู้ประกอบขนมอบ								400	505	
19	2.9 พนักงานต้อนรับส่วนหน้า								440	565	
20	2.10 พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร								440		
21	2.11 ช่างแต่งผมสตรี								440	510	650
22	2.12 ช่างแต่งผมบุรุษ								430	500	630
23	2.13 การดูแลผู้สูงอายุ								500		
<b>3. สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์</b>											
24	3.1 ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์	440	550	660							
25	3.2 ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	440	550	660							
26	3.3 ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม	440	550	660							
27	3.4 ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	440	550	660							
28	3.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)	440	550								
29	3.6 ช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร					450					
30	3.7 ช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม)					450					
31	3.8 ช่างควบคุมด้วยระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ (Programmable Logic Controller : PLC)					450	540				
32	3.9 ช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions)					440					
33	3.10 ช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์					450					

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ								
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กันยายน	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2
<b>4. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม</b>										
34	4.1 ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์	510	585	740						
35	4.2 ช่างเชื่อมแม่เหล็ก	440	550	660						
36	4.3 ช่างเชื่อมทิก	505	680	855						
37	4.4 ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง	510								
38	4.5 ช่างประกอบท่อ	440								
39	4.6 ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	530								
40	4.7 ช่างกลึง					460	540	630		
41	4.8 ช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC					470	555	675		
42	4.9 ช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut					480				
43	4.10 ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ					465	550	630		
<b>5. สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง</b>										
44	5.1 ช่างไม้ก่อสร้าง	425	545	670						
45	5.2 ช่างก่ออิฐ	380	515	645						
46	5.3 ช่างฉาบปูน	425	545	670						
47	5.4 ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	405	525	645						
48	5.5 ช่างหินขัด	440								
49	5.6 ช่างฉาบยิปซัม	440								
50	5.7 ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	440	565	685						
51	5.8 ช่างติดตั้งยิปซัม								450	595
52	5.9 ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์								645	
53	5.10 ช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น								450	550
54	5.11 ช่างสีอาคาร								465	600
55	5.12 ช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา								475	575

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ								
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กันยายน	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2
<b>6. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์</b>										
56	6.1 ช่างเย็บ	345	410	550						
57	6.2 ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	440	605	825						
58	6.3 ช่างเครื่องเรือนไม้	370	425	480						
59	6.4 ช่างบุครุภัณฑ์	355	410	465						
60	6.5 ช่างสีเครื่องเรือน	385	495							
61	6.6 ช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)							450	550	650
62	6.7 ช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์							430	550	
63	6.8 ช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ)							525		
64	6.9 ช่างเครื่องถม							625		
<b>7. กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์</b>										
65	7.1 พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	400	475							
66	7.2 พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	410	490							
67	7.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	455	540							
68	7.4 ช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	440	530							
<b>8. กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์</b>										
69	8.1 ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530							
70	8.2 ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530							
71	8.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530							
72	8.4 ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530							

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ								
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กันยายน	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2
<b>9. กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์</b>										
73	9.1 ช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530							
74	9.2 ช่างเทคนิคพ่นซีลเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530							
75	9.3 พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	440	530							
76	9.4 ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530							
<b>10. กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี</b>										
77	10.1 ช่างเจียรระโนพลอย	465	605							
78	10.2 ช่างหล่อเครื่องประดับ	465	605							
79	10.3 ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	465	605							
80	10.4 ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	465	605							
<b>11. กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์</b>										
81	11.1 นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	460	550							
82	11.2 ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน	400	475							
83	11.3 ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	385	465							
84	11.4 ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	375	455							
<b>12. กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ</b>										
85	12.1 ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	510	605							
86	12.2 ช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	550	660							
87	12.3 ช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง	495	595							
88	12.4 ช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก	510	605							

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ								
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กันยายน	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2
<b>13. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น</b>										
89	13.1 ช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	440	535							
90	13.2 ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	425	520							
91	13.3 ช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	425	520							
92	13.4 พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ	410	505							
<b>14. กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์</b>										
93	14.1 ช่างเทคนิคเครื่องกัดอัดโนมตี	495	595							
94	14.2 ช่างเทคนิคเครื่องอัดดีเอ็ม	475	570							
95	14.3 ช่างเทคนิคเครื่องไวรค์ที่อัดดีเอ็ม	475	570							
96	14.4 ช่างขัดเงาแม่พิมพ์	420	505							
<b>15. กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก</b>										
97	15.1 พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	515	620							
98	15.2 พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	535	640							
99	15.3 พนักงานหล่อเหล็ก	490	600							
100	15.4 พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	470	575							
<b>16. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก</b>										
101	16.1 ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	405	480							
102	16.2 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	405	480							
103	16.3 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	405	480							
104	16.4 ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	440	515							

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม (สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ								
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11	
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กันยายน	
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2
	<b>17. กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์</b>									
105	17.1 พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	350	380							
106	17.2 พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	395	455							
107	17.3 พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	365	415							
108	17.4 ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	375	415							
	<b>18. กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า</b>									
109	18.1 พนักงานตัดวาดรองเท้า	395	435							
110	18.2 พนักงานอัดพื้นรองเท้า	405	450							
111	18.3 ช่างเย็บรองเท้า	405	450							
112	18.4 พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	385	415							

**หมายเหตุ**

1. อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 9) ลงวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2563 มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 พฤษภาคม 2563
2. อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 10) ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2564 มีผลใช้บังคับในวันที่ 15 กรกฎาคม 2564
3. อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 11) ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับในวันที่ 7 กันยายน 2565